

РЕШЕНИЕ

№ 4567

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 22.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10351** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.255, ал.3 от Закона за министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Д. Ц. Т. от [населено място], срещу МЕДИЦИНСКО УДОСТОВЕРЕНИЕ № 153/14 от 27.08.2012г. на Централната експертна лекарска комисия към Медицински институт на Министерството на вътрешните работи (ЦЕЛК). С оспорвания акт решаващият състав на ЦЕЛК е приел следното: 1) разкъсно-контузната рана на главата, наложила първична хирургична обработка и противотетанична профилактика е довела до временно разстройство на здравето, неопасно за живота, по смисъла на чл.130 от Наказателния кодекс (НК); 2) контузията на лявото коляно, протекла с болка, подкожен хематом и ограничени движения в ставата за кратък период от време (около 10 дни), наложила спазване на режим на покой и медикаментозно лечение, е довело до временно разстройство на здравето, неопасно за живота, съгласно чл.130 от Наказателния кодекс (НК), 3) наличната описана инкомплектна (непълна) лезия на задния рог на медиалния мениск се дължи на стара травма и не може да се свърже с травмата, получена на 15.02.2012г.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Медицинско удостоверение на ЦЕЛК, като постановено в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че полученото на 15.02.2012г. при изпълнение на служебни задължения, травматично увреждане на лявото коляно неправилно е квалифицирано като лека телесна повреда по смисъла на чл.130, ал.1 НК, тъй като е

довело до трайно (за повече от 30 дни) затруднение на движението на крайника. Прави искане за отмяна на оспорваното Медицинско удостоверение и връщане на преписката на ЦЕЛК със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Претендира да му бъдат възстановени направените разноски по водене на делото, съобразно представен списък.

Ответникът - ЦЕНТРАЛНАТА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ към Медицински институт на Министерството на вътрешните работи (МИ на МВР), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. С. излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Подробни съображения излага в писмени бележки по същество на спора. Претендира да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), редовно уведомена за образуваното съдебно производство не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните обстоятелството, че жалбоподателят Т. е служител в МВР на длъжност младши полицейски инспектор в 05^{-то} Районно управление (РПУ) „Полиция“ при СДВР.

На 15.02.2012г. по време на работа жалбоподателят се е придвижвал от сградата където се помещава служба „КОС“ (Контрол над общоопасните средства) към сградата на 05^{-то} РПУ. На [улица] се подхлъзнал и паднал при което е ударил главата си и е усетил силна болка в коляното на левия крак. В спешен кабинет на УМБАЛ „Царица Й. - И.“, където е бил откаран от свои колеги, са му направени рентгенографски изследвания на череп, шийни прешлени и колянна става. Впоследствие поради силни болки в коляното и обилно кръвотечение от раната на главата е прегледан в МИ на МВР. Вследствие на претърпяната травма на жалбоподателя последователно са били издадени три болнични листа, съответно за 15 дни, считано от 15.02.2012г., за 30 дни от 16.03.2012г. и за още 30 дни, считано от 15.04.2012г.

С писмо рег.№23214/30.05.2012г. началникът на сектор „Правно осигуряване“ в СДВР е сезирала ЦЕЛК с искане да даде заключение за вида на телесната повреда претърпяна от жалбоподателя Т., както и за причинната връзка между увреждането и настъпилия вредоносен резултат, на основание чл.255, ал.1 ЗМВР. Вследствие на така направеното искане ЦЕЛК на МВР в състав: председател д-р Х. – интернист (специалист по вътрешни болести) и членове: д-р Т. – невролог и д-р Б. – хирург, постановва оспорваното Медицинско удостоверение.

За изясняване на делото от фактическа страна по делото е приета съдебно-медицинска експертиза (СМЕ). Заключение на вещото лице д-р К. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено и въз основа на него възприема за установено, че видът на получената от жалбоподателя телесна увреда (контузия на колялната става и частична лезия на външната колатерална връзка) е травматичен и трайно (за повече от 30 дни) затруднява двете функции (двигателна и опорна) на долния ляв крайник.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е от активно легитимирано лице, в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА, макар и не по изложените в нея доводи.

Настоящият решаващ състав приема, че процесното Медицинско удостоверение е постановено от некомпетентен състав на ЦЕЛК и следователно е НИЩОЖНО.

Съгласно приложимата норма на чл.18, ал.1 ЗМВР Медицинският институт към МВР е лечебно заведение по чл.5, ал.1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ). В ал.2 на чл.137 ЗМВР изрично е установено, че ЦЕЛК е орган на МИ на МВР в случаите когато издава разрешения и дава експертни заключения, които са основание за изплащане или отказ да се изплати еднократно обезщетение за претърпяна телесна повреда по смисъла на чл.255, ал.1 и ал.3 ЗМВР.

ЗМВР не предвижда специален ред и условия за работата на ЦЕЛК. С изричната норма на чл.5 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи (ПУОРОМЕРКМЕ, обн. ДВ, бр.34/2010г.) е предвидено, че устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза към лечебните заведения към МВР се осъществяват по реда на този правилник. От анализа на цитираната норма и доколкото в ПУОРОМЕРКМЕ липсват отделни правила за работа на ЦЕЛК, настоящият състав приема, че по отношение на този орган са съответно приложими разпоредбите, уреждащи дейността на Националната експертна лекарска комисия (НЕЛК) като равни по степен органи на медицинската експертиза.

Съгласно приложимата норма на чл.49, ал.1 ПУОРОМЕРКМЕ НЕЛК (респективно ЦЕЛК) се произнася с мотивирано експертно решение, постановено от специализиран състав, определен съобразно водещата диагноза. В процесния случай е безспорно установено със събраните писмени доказателства: Болничен лист №0278053/16.02.2012г., Болничен лист №0234323/16.03.2012г. и Болничен лист №0234458/18.04.2012г., както и от неоспореното заключение на СМЕ, че водещата диагноза на освидетелстваното лице Д. Т. е „контузия на коляното”, като видът на получената телесна увреда е травматичен. Следователно компетентен да даде заключение относно здравословното състояние на служителя и вида на телесната повреда е специализиран състав по ортопедични болести или най-малкото състав, който включва поне един ортопед-травматолог със съответната професионална компетентност.

В настоящия случай оспорваното Медицинско удостоверение е постановено от състав от лекари с придобити специалности по вътрешни болести, неврология и хирургия и не включва специалист по травматология. По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства преди издаване на оспорвания акт да е била осъществена поне консултация със специалист по ортопедични болести.

Съгласно заключението на експертизата торзионните травми (чрез усукване) на коляното в 95% от случаите са в такава посока, че се уврежда вътрешна латерална връзка, вътрешния мениск или евентуално предна кръстна връзка. В останалите 5% от случаите обаче, завъртането на подбедрицата спрямо бедрото е в такава посока, че се уврежда външната връзка – какъвто е и процесният случай. При адекватно лечение възстановителният период при такава увреда е от 45 до 60 дни. В настоящия случай

късно поставената диагноза е довела до остатъчна нестабилност (халтавост) на лявата колянна става, която при активно движение води до оточност, а впоследствие е предпоставка за артроза. Всички тези факти идват да покажат необходимостта решаващият състав на ЦЕЛК при даване на експертни заключения да е определен съобразно водещата диагноза.

Доколкото изготвянето на медицинско заключение за здравословното състояние на жалбоподателя като служител на МВР и определянето на вида на телесната повреда е единствено от компетентността на ЦЕЛК на МВР, преписката следва да се върне на ответника, при условията на чл.173, ал.2 АПК, за ново произнасяне. При постановяване на акта решаващият състав на ЦЕЛК следва да вземе предвид неоспореното заключение на СМЕ относно вида и медико-биологичната характеристика на получената от жалбоподателя телесна увреда.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да бъдат възстановени направените разноски по водене на делото пред настоящата инстанция. Съдът приема за доказани разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева – за държавна такса, за адвокатско възнаграждение и за СТЕ.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.1 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25 състав,

РЕШИ

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО МЕДИЦИНСКО УДОСТОВЕРЕНИЕ №153/14 от 27.08.2012г. на Централната експертна лекарска комисия към Медицински институт на Министерството на вътрешните работи.

ИЗПРАЩА административната преписка на ЦЕНТРАЛНАТА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ към Медицински институт на Министерството на вътрешните работи за ново произнасяне по искане с рег. №23214/30.05.2012г. на началника на сектор „Правно осигуряване” в СДВР, съобразно мотивите на настоящото решение, в 7 дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА ЦЕНТРАЛНАТА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ към Медицински институт на Министерството на вътрешните работи да заплати на Д. Ц. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк],[жк], [жилищен адрес] сумата 510 (петстотин и десет) лева - разноски по адм. дело №10351/2012г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова